

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

NEGRELLI CENTRUM s.r.o., IČ: 630 74 281,
se sídlem Pobřežní 224/20, Praha 8,
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Balcarem
se sídlem Revoluční 15, Praha,

proti

žalovanému

Odvolací finanční ředitelství
se sídlem Masarykova 427/31, Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2015, č. j. 27930/15/5300-22444-711307,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2015, č. j. 27930/15/5300-22444-711307, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 352 Kč k rukám právního zástupce žalobce a to do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Výzvou k odstranění pochybností ze dne 12. 1. 2007 byl žalobce vyzván k prokázání oprávněnosti uplatněného nároku na odpočet daně z přidané hodnoty, který uplatnil ve zdaňovacím období listopad 2006. Na základě výzvy žalobce předložil záznamní evidenci a daňové doklady. Jedním z nich byla i faktura č. 286/06 ze dne 7. 12. 2006 s datem uskutečnění zdanitelného plnění dne 28. 11. 2006 společností Altmark, s. r. o. na částku 4.201.245 Kč základu daně a 798.236,60 Kč daně z přidané hodnoty za „opravy dle přiloženého soupisu“. Podle přiloženého soupisu provedených prací a dodávek se mělo jednat o stavební opravy nemovitosti ve vlastnictví stěžovatele v celkové částce 15.763.500 Kč a 2.995.065 Kč daň z přidané hodnoty. Při jednání dne 27. 4. 2007 žalobce předložil smlouvu o dílo, kterou uzavřel se společností Altmark, s. r. o. dne 1. 3. 2006, platební kalendář, harmonogram prací, dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo ze dne 30. 8. 2006, platební kalendář k dodatku č. 1, dodatek č. 2 ke smlouvě o dílo ze dne 8. 12. 2006 včetně změny platebního kalendáře a doklady o úhradě uvedené faktury. Ve vyjádření k protokolu finančního úřadu ze dne 27. 4. 2007 žalobce uvedl, že práce za období duben 2006 až listopad 2006 byly vyúčtovány podle bodů 4, 6 a 9.3 smlouvy o dílo a v souladu s platebním kalendářem v aktuálním znění dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo. Protože ale došlo k nepředvídanému zpoždění prací oproti harmonogramu, vstoupila na místo prací v platnost záruka podle bodu 9.3 smlouvy o dílo. Proto byl dne 29. 12. 2006 vyhotoven protokol o stavu výkonů podle smlouvy o dílo o výši záruky. Žalobce doložil protokol o stavu výkonů ze dne 29. 12. 2006 a bankovní výpisy a výdajové pokladní doklady o úhradách společnosti Altmark, s. r. o. Podle protokolu o stavu výkonů zhotovitel provedl pro žalobce výkony pouze v částce 1.556.518,92 Kč, a proto vstoupilo podle bodu 9.3 smlouvy o dílo v platnost poskytnutí záruky v hodnotě neprovedených stavebních výkonů v částce 14.206.981,08 Kč. V průběhu řízení žalobce předložil správci daně několik znaleckých posudků, jejichž závěry podporují jeho postup při uplatnění předmětné faktury.
2. Platebním výměrem Finančního úřadu pro Prahu 8 (dále též jen jako „správce daně“) ze dne 16. 7. 2008, č. j. 204814/08/008513/8550, o vyměření daně z přidané hodnoty za zdaňovací období listopad 2006, byla žalobci vyměřena daň ve výši 164.332 Kč. Proti platebnímu výměru podal žalobce odvolání, o němž rozhodlo Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu rozhodnutím ze dne 7. 4. 2009, č. j. 4399/09-1300-105683, odvolání žalobce bylo zamítnuto a platební výměr Finančního úřadu pro Prahu 8 byl potvrzen.
3. Proti rozhodnutí podal žalobce žalobu, o níž rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 27. 6. 2013, č. j. 6 Ca 175/2009 – 83, městský soud podanou žalobu zamítl.
4. Proti rozsudku podal žalobce kasační stížnost, o níž rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 25. 6. 2014, č. j. 7 Afs 87/2013-86, tak, že rozsudek Městského soudu v

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

Praze ze dne 27. 6. 2013, č. j. 6 Ca 175/2009 – 83, a rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 7. 4. 2009, č. j. 4399/09-1300-105683, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

5. Nejvyšší správní soud uvedl, že pokud správce daně ani finanční ředitelství nezpochybnili a nevyloučili dodatek k předmětné faktuře a navazující protokol, pak měli hodnotit otázku, zda žalobce provedl její řádnou opravu, aby odpovídala skutečnosti. Otázkou opravy předmětné faktury se nezabýval ani městský soud, který se z velké části ztotožnil se závěry finančního ředitelství a povahou sjednané záruky se nezabýval nad rámec z jeho pohledu nutného, protože to neshledal podstatným pro posouzení dané věci. Tím však zatížil napadený rozsudek nezákonností, neboť se jedná o otázku podstatnou pro danou věc.
6. Nejvyšší správní soud vrátil věc k dalšímu řízení odvolacímu finančnímu ředitelství, kterému uložil, aby se zabývalo otázkou, zda bylo žalobci poskytnuto tvrzené plnění, tedy sjednané stavební práce a záruka a dále zda žalobce opravil předmětnou fakturu řádným způsobem. Pokud obě tyto podmínky budou splněny, pak není důvodu, aby nebyl žalobci přiznaný nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty uznán, ledaže by dalším zkoumáním věci žalovaný prokázal, že žalobce předstíral určitý umělý skutkový a právní stav nebo že by se jiným podvodným způsobem, například ve spojení s dalšími osobami, snažil získat odpočet daně.
7. Ve věci následně rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, kterým původní platební výměr Finančního úřadu pro Prahu 8 ze dne 16. 7. 2008, č. j. 204814/08/008513/8550, (dále též jen jako „platební výměr“) změnil pouze v části týkající se bankovního spojení, v ostatním ponechal platební výměr beze změny.
8. Podanou žalobou se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2015, č. j. 27930/15/5300-22444-711307, jakož i zrušení platebního výměru.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

9. Žalobce vytýká žalovanému:

- Nesprávné právní hodnocení nároku žalobce na odpočet DPH,
- Procesní pochybení spočívající v nerespektování závazného právního názoru vysloveného Nejvyšším správním soudem,
- Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, spočívající v tom, že se žalobce nevypořádal s předloženými znaleckými posudky a závěrečným vyjádřením ze dne 28. 7. 2015 a předloženými důkazními prostředky,
- Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí ve vztahu k žalobcem vznesené námitce podjatosti pracovníků odvolacího finančního ředitelství Mgr. A. S. a Mgr. T. R. a celého odboru nepřímých daní.
- Nezákonnost spočívající v nedostatečném vypořádání návrhu žalobce na přerušení vytýkácího řízení ze dne 4. 6. 2007.
- Další četná pochybení žalovaného a nedostatky v jeho postupu.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

10. Pokud jde o prvou žalobní námitku, žalobce podal výklad vysloveného právního názoru Nejvyššího správního soudu a připomněl jeho závaznost jak pro správní soud, tak pro žalovaného. Podle žalobce se žalovaný měl zabývat tím, zda žalobci bylo plnění (stavební práce a záruka) poskytnuto a zda předmětnou fakturu opravil řádným způsobem. Pojem „oprava“ účetního dokladu zahrnuje doplnění či upřesnění účetního dokladu, tak aby odpovídal objektivní skutečnosti. Žalobce trval na tom, že dodatkem k faktuře ze dne 11. 12. 2006 ve spojení s protokolem ze dne 28. 11. 2006 došlo k doplnění a upřesnění rozsahu a předmětu plnění uvedeného na předmětné faktuře jako jedné z náležitostí předmětného dokladu podle § 29 zákona o dani z přidané hodnoty.
11. Jak žalobce vysvětlil z dodatků k faktuře a souvisejících protokolů nepochybně vyplývá, že fakturovaná částka ve výši 4 201 245 Kč odpovídá 26,65% z celkové částky za provedení díla dle smlouvy o dílo ve znění dodatku č. 1 a platebního kalendáře a že zahrnuje jak fyzicky provedené práce ve výši 530 503 Kč tak poskytnutí záruky (náhradní plnění za fyzicky ještě neprovedené práce) dle č. 9.3 smlouvy o dílo ve výši 3 670 742 Kč.
12. Žalobce připomněl, že zhotovitel – společnost Altmark s.r.o. nebyla připravena poskytnout žalobci součinnost a nebyla ani připravena k vystavení konečné faktury. K jinému postupu nemohl žalobce zhotovitele donutit.
13. Poskytnutí fyzických výkonů – skutečně provedených prací – v objemu ve výši 530 503 Kč bylo žalobcem řádně prokázáno, spornou mohla zůstat pouze otázka prokázání poskytnutí záruky ve výši 3 670 742 Kč. Žalobce předložil již v předchozím řízení žalovanému řadu důkazů, jimiž poskytnutí záruky prokazoval a to včetně znaleckého posudku č. 2278/14/2015 ohledně provedení stavebních oprav budovy, zpracovaný Ing. J. R.
14. Názor žalobce, že žalovaný neprokázal opravu daňového dokladu, je z těchto důvodů nesprávný. Žalobce doložil a prokázal, že stavební práce byly poskytnuty v souladu se smlouvou o dílo, pokud žalovaný nyní (po sedmi letech po ukončení oprav) požaduje po žalobci doložení detailního přehledu všech jednotlivých dílčích prací, jedná se o požadavek nepochopitelný, který nelze splnit.
15. Za obdobně absurdní žalobce označil také požadavek na předložení konečné faktury. Jak žalobce vysvětlil, podle smlouvy o dílo byly jednotlivé platby zúčtovány s dílčími fakturami. Po roce 2006 již další částky fakturovány nebyly, důvod k vystavení konečné faktury nebyl dán, její vystavení by nemělo žádný smysl, neboť zde již nebylo ničeho k fakturaci. Z daňového hlediska by konečná faktura neměla dopad, protože v roce 2006 se nejednalo o zálohy, ale o řádná daňová plnění.
16. V rámci druhé žalobní námitky žalobce namítá, že postupem prvostupňového správce daně v rámci vytýkacího řízení došlo k porušení jeho práv zaručených v § 16 odst. 4 a odst. 8 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků.
17. Jak konkrétně, vysvětlil v průběhu prvního a jediného jednání, jehož předmětem bylo seznámení s výsledkem vytýkacího řízení konaného dne 19. 3. 2008, žalobce odmítl podpis s tím, že v základních obrysech vyjádřil nesouhlas s obsahem zprávy a uvedl, že své výhrady bude dále konkretizovat v přiměřené lhůtě po konzultaci s daňovým a právním poradcem. K vyjádření mu byla poskytnuta lhůta do 4. 4. 2008. Ve stanovené lhůtě žalobce podal své vyjádření, v němž formuloval výhrady a návrhy na provedení dalšího dokazování, na to správce daně reagoval sdělením ze dne 28. 5. 2008, č. j. 170083/08/008933/3805, které bylo žalobci zasláno současně se zprávou o vytýkacím

řízení a následně žalovaný, aniž by reagoval na vyjádření žalobce, vydal dne 16. 7. 2008 platební výměr. Nezákonný postup správce daně nemohl být napraven ani postupem po vydání platebního výměru. Jelikož z podání žalobce bylo patrné, že ve věci bude nezbytné provádět rozsáhlé dokazování, bylo povinnosti žalovaného rozhodnutí správce daně zrušit a věc mu vrátit, nikoli doplnit dokazování v rámci odvolacího řízení, neboť tím byla žalobci odňata možnost dovolat se nápravy rozhodnutí u orgánu druhé instance.

18. Ve třetí žalobní námitce žalobce namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spočívající v tom, že se žalovaný vůbec nevypořádal se závěry znaleckých posudků předložených žalobcem, k nimž pouze uvedl, že nebyly podány znalci s nezbytnými odbornými znalostmi a znalci hodnocení právních otázek nepřislouší. Žalobce trvá na tom, že oba znalecké posudky byly zpracovány znalci s odpovídající specializací a jejich předmětem bylo posouzení a zodpovězení odborných otázek.
19. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spočívá dále v tom, že se žalovaný nedostatečným způsobem vypořádal se závěrečným vyjádřením žalobce ze dne 28. 7. 2015, odmítl se vyjádřením zabývat a reagovat na tvrzení žalobce a nové důkazy, které žalobce na základě předchozích výzev žalovaného předkládal.
20. Obsahem čtvrté žalobní námitky je absence řádného a přezkoumatelného způsobu vypořádání námitky podjatosti pracovníků Odvolacího finančního ředitelství. Postup konkrétních pracovníků – Mgr. A. S. a Mgr. T. R. – jakož i celého odboru nepřímých daní, byl, podle názoru žalobce, veden snahou žalobce poškodit a nepřiznat mu nárok na nadměrný odpočet daně. O nestandardním postupu svědčí i vydání dvou nekonzistentních výzev (ze dne 6. 2. 2015 a 8. 7. 2015). Zejména druhá výzva svědčí o subjektivním přístupu úředních osob, nerespektování závěrů Nejvyššího správního soudu a snaze rozhodnutí tohoto soudu účelově interpretovat v neprospěch žalobce. Z uvedených skutečností žalobce dovozuje podjatost pracovníků žalovaného.
21. Pátou žalobní námitkou vytýká žalobce žalovanému nezákonnost řízení spočívající v tom, že se žalovaný nevypořádal dostatečným způsobem a řádně s návrhem žalobce ze dne 4. 6. 2007 na přerušeni vytýkacího řízení.
22. V závěru žaloby žalobce obecně namítl další četná pochybení žalovaného a nedostatky v jeho postupu s tím, že z důvodu časové tísně a pro velký rozsah spisu se jimi v žalobě nemůže podrobně zabývat. Navrhl, aby se jimi zabýval soud.
23. Ve vyjádření k žalobě žalovaný trval na tom, že splnil úkoly uložené mu rozsudkem Nejvyššího správního soudu. Žalovaný trval na tom, že předmětná faktura nebyla řádně opravena z důvodu nepředložení daňového dobropisu nebo vrubopisu.
24. Žalovaný vyzval žalobce k prokázání jeho tvrzení, nevycházel ve svém rozhodnutí jen z důkazů již předložených, ale snažil se od žalobce získat nové důkazní prostředky. Poskytnutí zdanitelného plnění však žalobcem prokázáno nebylo, nárok na nadměrný odpočet u něj proto neexistuje.
25. Žalovaný dále trval na tom, že správce daně umožnil žalobci opakovaně se vyjádřit k závěrům vytýkacího řízení, na jeho podání správce daně adekvátně reagoval, k porušení práv žalobce postupem správce daně nedošlo, jinak by byl Nejvyšším správním soudem nepochybně zrušen i platební výměr.

26. Žalovaný nesouhlasil ani s námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Trval na tom, že se všemi námitkami žalobce se řádně vypořádal. Podjatostí úředních osob se zabýval zákonem stanoveným způsobem a námitky podjatosti neshledal důvodnými.

III.

Obsah správního spisu a posouzení žaloby

27. Z obsahu správního spisu se podává, že žalobce podal přiznání k dani z přidané hodnoty za měsíc listopad 2006, v němž vykázal nadměrný odpočet 633 905 Kč. Žalobce uplatnil v přiznání k dani z přidané hodnoty nárok na odpočet daně ve výši 798 236, 60 Kč podle faktury číslo 000/000045-06, interní číslo 286/06 vystavené společností Altmark s.r.o. za opravy podle přiloženého soupisu, základ daně 4 201 245 Kč, daň 798 236, 60 Kč, přílohou dokladu byl soupis provedených prací a dodávek vyčíslených v osmi bodech; celkem práce za cenu ve výši základ daně 15 763 500 Kč + daň 2 999 065 Kč, fakturováno předmětným dokladem je 26, 65 % z této částky.
28. Výzvou ze dne 12. 1. 2007, č. j. 6203/07/008513/8550, byla se žalobcem podle § 43 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (dále jen zákon „č. 337/1992 Sb.“) zahájeno vytýkácí řízení. V průběhu vytýkácího řízení v návaznosti na výzvu podle § 43 zákona č. 337/1992 Sb. byly vydány výzvy podle § 31 odst. 9 tohoto zákona a to dne 29. 6. 2007, č. j. 179589/07/008933/3805, a ze dne 10. 12. 2007, č. j. 278610/07/008933/3805.
29. Žalobce dne 4. 6. 2008 navrhl, aby vytýkácí řízení bylo přerušeno, neboť podal žalobu na společnost Altmark s.r.o. o zaplacení částky 798 236,60 Kč z titulu nesplnění závazku vyplývající ze smlouvy o dílo.
30. Finanční úřad pro Prahu 8 vydal dne 16. 7. 2008 pod č. j. 204814/08/008513/8550, platební výměr, jímž žalobci vyměřil daň z přidané hodnoty za měsíc listopad 2006 ve výši 164 332. Správce daně neuznal nárok na odpočet daně, protože žalobce nepřijal zdanitelné plnění tj. opravy v rozsahu uvedeném na předmětné faktuře.
31. Žalobce podal proti platebnímu výměru odvolání, o němž rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 7. 4. 2009, č. j. 4399/09-1300-105683.
32. Žalovaný odvolání žalobce zamítl. Ve vydaném rozhodnutí žalovaný shrnul postup správce daně, vyšel ze zjištění, která správce daně uvedl ve zprávě o vytýkáčím řízení, s tím, že zpráva obsahuje seznam dokladů a písemností, průběh vytýkácího řízení a hodnocení jednotlivých důkazních prostředků a kontrolní zjištění a ztotožnil se se závěry správce daně i s jeho hodnocením. Na základě spisového materiálu žalovaný provedl následující hodnocení důkazních prostředků.
33. Ve vztahu k faktuře číslo 000/00045-06, interní číslo 286/06 a přiloženého soupisu provedených prací a dodávek uzavřel, že v řízení nebylo prokázáno přijetí zdanitelného plnění v uvedeném předmětu a rozsahu, nebyla prokázána povinná náležitost daňového dokladu podle § 28 odst. 2 písm. f) zákona o dani z přidané hodnoty a předmětnou fakturu nelze uznat jako daňový doklad, žalobce sám dokladoval, že práce uvedené na soupisu provedených prací a dodávek nebyly v deklarovaném předmětu a rozsahu provedeny.
34. Ve vztahu ke smlouvě o dílo ze dne 1. 3. 2006, jejímž předmětem byly práce, dodávky a služby nutné k opravě objektu NEGRELLI centrum s konečným termínem předání díla dne 30. 9. 2006, konstatoval žalovaný, že předložené dokumenty osvědčují dohodu obou

smluvních stran o provedení díla, následně však byly formou dodatků provedeny změny v termínech a fakturaci a smlouva o dílo nebyla ve všech bodech dodržována. Předložený doklad ani soupis provedených prací a dodávek na smlouvu o dílo a harmonogramy ve znění dodatků vůbec neodkazují. Pokud by bylo fakturováno v souladu se smlouvou o dílo, měla mít faktura náležitosti uvedené v oddílu VI. bodu 6.2 smlouvy o dílo, v opačném případě měla být vrácena k doplnění. Předmětný doklad náležitosti podle smlouvy o dílo v mnoha bodech nesplňuje, ačkoliv žalobce v některých bodech na smlouvu o dílo odkazuje, jako důkazní prostředek lze hodnotit pouze jako smlouvu rámcovou bez přímé souvislosti k předmětu a rozsahu zdanitelného plnění uvedeného na předmětném dokladu.

35. K dodatku číslo jedna ze dne 30. 8. 2006 a platebnímu kalendáři ke smlouvě o dílo ze dne 1. 3. 2006, kterým byl změněn konečný termín předání díla na den 31. 12. 2006, k dodatku číslo 2 ze dne 8. 12. 2006 ke smlouvě, kterým byl termín předání díla změněn na den 30. 4. 2007 a platebnímu kalendáři, v němž bylo uvedeno, že za prosinec 2006 je zhotovitel oprávněn vystavit fakturu v částce 1 081 631 Kč a zbývajících částku ve výši 1 265 969, 90 Kč je oprávněn vystavit teprve v konečné faktuře, konstatoval žalovaný, že dodatky ke smlouvě o dílo svědčí o posouvání konečného termínu dokončení a předání kompletního díla přičemž, jak vyplynulo z daňového řízení, ani termín uvedený v dodatku číslo 2 nebyl dodržen. Pokud jde o platební kalendář k dodatku číslo 1 lze konstatovat, že částka z platebního kalendáře za listopad 2006 tj. 4 201 245 Kč je shodná s částkou uvedenou na předmětném dokladu, provedení fakturovaných prací však nebylo v daném rozsahu prokázáno, jedná se o důkazní prostředek pouze v tom smyslu, že částka podle harmonogramu byla vyfakturována, aniž by vystavení předmětné dokladu předcházelo provedení a předání a převzetí části díla podle smlouvy o dílo.
36. Pokud jde o úhradu faktury, doklady ze dne 20. 12. 2006 a 7. 3. 2007 podle žalovaného svědčí o přesunu finančních prostředků, nemohou však prokázat přijetí zdanitelného plnění v tvrzeném rozsahu a předmětu.
37. Žalovaný dále konstatoval k obsahu protokolu o stavu výkonů podle smlouvy o dílo ze dne 29. 12. 2006 a tabulky nazvané opravy NC - rok 2006, že z těchto důkazních prostředků vyplývá, že za rok 2006 byly provedeny celkem výkony v částce 1 556 518, 92 Kč bez DPH zbývajících stavební výkony podle smlouvy o dílo v částce 14 206 981, 08 Kč provedeny nebyly. Podle bodu 9.3 smlouvy o dílo žalobce potvrdil, že poskytl záruku v rozsahu odpovídající této částce. Podle žalovaného to znamená, že společnost Altmark ručí a je povinna v rozsahu záruky stavební práce provést do 12 měsíců od předání díla podle dodatku číslo 2. Tyto důkazní prostředky pak prokazují, že fakturované opravy podle přiloženého soupisu nebyly v uvedeném předmětu a rozsahu provedeny.
38. V řízení byl rovněž předložen protokol ze dne 28. 11. 2006, podle kterého žalobce přijímá provedené práce v částce 530 503 Kč a záruku v částce 3 670 742 Kč a současně společnost Altmark souhlasí, že zdanitelné plnění bylo v dohodnutém rozsahu 4 201 742 Kč plněno a je oprávněna vyfakturovat plnění v tomto rozsahu spolu s DPH v souladu se sjednaným platebním kalendářem tato částka odpovídala rozsahu 26, 65 % celkové částky zakázky. Žalovaný konstatoval, že ani tento důkazní prostředek nelze osvědčit jako důkaz o přijetí zdanitelného plnění v deklarovaném předmětu a rozsahu. Žalobce opětovně prokázal, že zdanitelné plnění uvedené na faktuře v tvrzeném předmětu a rozsahu nepřijal. Žalovaný zároveň nesouhlasil se závěry analýzy znaleckého posudku, se závěry analýzy vypracované společností HIN management establishment a znaleckým posudkem č. 20070 ze dne 18. 12. 2007, jak žalovaný uvedl, předložené doklady pouze zpětně vysvětlují postoje žalobce a

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

společnosti Altmark a důvody, které vedly k vystavení faktury, avšak předmět a rozsah zdanitelného plnění uvedeného na faktuře je odlišný od skutečnosti.

39. Co se týče dodatku k faktuře číslo 000/0000 45-06 (členění výkonu) ze dne 11. 12. 2006, podle kterého společnost Altmark dodatečně vytvořila členění fakturovaných výkonů na předmětné faktuře na fyzicky provedené práce v částce 530 503 Kč a na poskytnutí záruky v částce 3 670 742 Kč, žalovaný vyslovil názor, že tímto způsobem nelze zpětně měnit rozsah a předmět zdanitelného plnění jako povinné náležitosti daňového dokladu. Zároveň vyslovil pochybnost o dataci tohoto dokumentu, neboť ten nebyl žalobcem poskytnut ke zpracování posudku soudním znalcem a nebyl předán ani k předložené analýze stavu věci.
40. Rovněž projektovou dokumentaci žalovaný označil za antidatovanou a nevzbuzující důvěryhodný dojem. Žalovaný konstatoval, že se nejedná o důkazní prostředky, které by mohly prokázat, že žalobce přijal skutečně zdanitelné plnění v deklarovaném předmětu a rozsahu, jak byl uveden na faktuře.
41. Žalovaný neoznačil listiny předložené dále žalobcem za důkazní prostředky, které by se vztahovaly k prokázání přijetí zdanitelného plnění, konkrétně se jednalo o realizační projekty k opravám nájemních ploch a k plánované přístavbě vypracované společností TROBICO, realizační projekty ke stavebním úpravám garáže v prosinci roku 2006, realizační projekt podle článku II bod 7 a strana 6 projektové dokumentace vypracovaný v únoru roku 2007, dále korespondenci s odborem výstavby Městské části Praha 8 týkající se stavebního řízení, ohlášení stavebních úprav v prvním nadzemním podlaží a ohlášení stavebních úprav vstupu do objektu stavebníkem Tebodín Czech republic s.r.o.
42. Pokud jde o dopis společnosti Altmark ze dne 15. 1. 2008, ve které tato společnost ve věci záruky z roku 2006 informuje žalobce, že v roce 2007 podle faktur od subdodavatelů měly být provedeny práce v hodnotě 1 980 767,25 Kč a ve věci tzv. záruky, která uplyne v dubnu roku 2008, k níž společnost Altmark uvedla, že se jednání nebrání, avšak jednalo by se o novou dohodu, konstatoval žalovaný, že se argumenty žalobce, podle kterých v důsledku plnění ze záruky již nebude nic fakturováno, ukázaly jako nepravdivé. Nejedná se o důkazní prostředek, který by se vztahoval k prokázání přijetí zdanitelného plnění v listopadu roku 2006.
43. Ze stejných důvodů žalovaný nepokládal za relevantní ani smlouvu uzavřenou dne 30. 9. 2006 mezi společností Altmark a Conteco, včetně předložených faktur, soupisu prací, krycích listů, fotografií, odhadu nákladů na opravy, kopii žaloby podané žalobcem proti společnosti Altmark na zaplacení částky 798 236,60 Kč, jakož i kopii zprávy o kontrole č. j. 169539/07/008935/87 22 provedené u společnosti Altmark.
44. Nejvyšší správní soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku pro posouzení věci klíčový závěr, kdy: *„poskytnutí sjednané záruky může být podle okolností poskytnutím práva nebo jiné majetkové hodnoty, a tedy službou ve smyslu § 14 odst. 1 písm. b) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty.“*
45. Nejvyšší správní soud konstatoval, že v daňovém řízení vznikly pochybnosti, zda zdanitelné plnění deklarované na předmětné faktuře bylo stěžovateli (žalobci) poskytnuto. Jak dále uvedl: *„povinností žalobce vyplývající z důkazního břemene přitom bylo prokázat, že jím deklarovaná tvrzení jsou pravdivá, resp. že údaje uvedené na daňovém dokladu odpovídají skutečnosti. Ze správního spisu se podává, že žalobce pronajímá v rámci své podnikatelské činnosti nebytové prostory v nemovitosti, které se týkaly sjednané opravy. Podstata sjednané*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

záruky spočívala v tom, že pokud stěžovatel neumožní z nějakého důvodu zhotoviteli provedení prací, je mu sice povinen tyto práce zaplatit jako provedené, zhotovitel se ovšem zaručuje tyto práce během následujících 12 měsíců provést bez nároku na další platbu. Sjednaná záruka má tak přímou návaznost na práce prováděné na nemovitosti stěžovatele využívané k jeho podnikatelské činnosti. Zároveň je patrný i ekonomický smysl sjednané záruky, na který poukazoval i stěžovatel v průběhu daňového řízení, když uváděl, že je pro něj výhodná, neboť zhotovitel nemůže v případě prodlení požadovat navýšení ceny díla ani žádné vícenáklady.“

46. Nejvyšší správní soud uložil žalovanému hodnotit otázku, zda žalobce provedl řádnou opravu faktury, aby odpovídala skutečnosti s tím, že: „oprava faktury buď uvádí původně nesprávné údaje na faktuře do souladu s objektivní skutečností tak, aby faktura získala správnou vypovídací hodnotu, anebo pokud by stěžovatel vytvářel umělou konstrukci, by vytvářela nepravdivý obraz o skutečnosti tím, že by se snažila vzbudit zdání, že v minulosti bylo poskytnuto plnění, které ve skutečnosti poskytnuto nebylo. V žádném případě však samotná změna údajů na faktuře nemůže zpětně změnit skutečnost, která v minulosti nastala.“
47. V návaznosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu žalovaný výzvou ze dne 6. 2. 2015, č. j. 3995/15/5200-20447-711307, podle § 115 odst. 1 ve spojení s § 92 odst. 4 daňového řádu vyzval žalobce k prokázání skutečností a předložení důkazních prostředků v rámci odvolacího řízení. Žalobce byl vyzván k tomu, aby prokázal, že dodavatelem mu bylo poskytnuto tvrzené plnění tedy sjednané stavební práce, která měla pokrývat záruka. Pro prokázání tvrzení bylo žalobci uloženo předložit celkový přehled všech provedených prací dodavatelem, včetně příslušných účetních dokladů, jejich případných oprav, všechny relevantní výpisy a evidence za celé období, za které byl obsah prací podle smlouvy o dílo vykonán. Jednotlivá plnění za předem poskytnutou záruku měl žalobce jasně vymezit nebo označit, případně doložit další důkazní prostředky prokazující provedení prací za záruku. Dále žalovaný vyzval žalobce k předložení konečné faktury za cenu díla podle bodu 6.10 smlouvy o dílo. Žalobci bylo uloženo doplnit další relevantní informace, které by prokazovaly tvrzený nárok na odpočet podle daňového dokladu. Opětovně byl k témuž žalobce vyzván výzvou ze dne 27. 3. 2015, č. j. 9782/15/5200-20447-711307.
48. Žalovaný následně předložil znalecký posudek ze dne 28. 5. 2015 a původní smlouvu o dílo ze dne 1. 3. 2006 a dále dodatky k této smlouvě, a to dodatek číslo 1 ze dne 30. 8. 2006, dodatek číslo 2 ze dne 8. 12. 2006, dodatek číslo 3 ze dne 24. 4. 2008, a dodatek číslo 4 ze dne 14. 8. 2008; dále protokol ze dne 31. 12. 2008 a ze dne 16. 12. 2008, daňové doklady, včetně daňového dokladu číslo 000/000 45-06 na částku ve výši 4 999 481, 60 Kč (vykázáno 26,65 % celkové hodnoty za deklarovanou hodnotu díla ve výši 18 758 565 Kč), zvláštní doklad - dodatek k faktuře ze dne 11. 12. 2006 vykázáno fyzické provedení prací ve výši 530 503 Kč a záruka ve výši 3 670 742 Kč. Následně pak žalobce předložil dopis od dodavatele ze dne 26. 5. 2015, potvrzení ze dne 7. 10. 2008, protokol o ústním jednání ze dne 18. 5. 2007, č. j. 15219/07/008933/3805 vyhotovený finančním úřadem pro Prahu 8 sepsaný při místním šetření, zprávu o daňové kontrole ze dne 14. 4. 2008, č. j. 128811/08/008933/3805; znalecký posudek č. 20186, spisové záznamy o kontrole plnění záruky a dopis zhotovitele Altmark ze dne 27. 6. 2015.
49. Napadeným rozhodnutím žalovaný pouze změnil výrok platebního výměru týkající se bankovního spojení, avšak samotné rozhodnutí ponechal beze změny.
50. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí se podává, že žalovaný z obsahu vztahu vzniklého mezi žalobcem a dodavatelem na základě tzv. záruky dovodil, že se o poskytnutí práva ani

jinou majetkovou hodnotu nejedná. Podle závěru žalovaného se nejedná o záruku, ale o zálohu, která by měla být dokladově doložena jiným způsobem. Žalovaný konstatoval, že snaha o prezentaci právního vztahu ve formě zálohy - záruky nemůže obstát. Vysvětlil dále, že pokud by se v předmětné věci jednalo o záruku, byla by vyjádřena hodnotou jako služba a tuto hodnotu by nebylo možné čerpat na jiné důvody, tedy v tomto případě na vlastní opravu stavby. Pokud žalobce tvrdí, že se jednalo o záruku, která měla charakter práva nebo jiné majetkové hodnoty částka, která by byla za tuto záruku hrazena, nemohla být konzumována cenou provedených oprav, tyto opravy by musely být hrazeny a dokladovány nad rámec poskytnuté záruky.

51. Žalovaný rovněž nesouhlasil s tím, že v daném případě šlo o opravu předmětné faktury s tím, že oprava něco upravuje, tedy uvádí či mění ve správnost některý z nepravdivých údajů. To se však v projednávané věci nestalo, žalobce předložil zvláštní doklad - dodatek k faktuře číslo 0000 45-06, neměl v úmyslu opravit daňový doklad, jednalo se o rozšíření označení dodávky, která byla na předmětném daňovém dokladu uvedena jako opravy dle přiloženého soupisu. Podle závěrů žalovaného se o opravu nejednalo, jelikož žádný údaj nebo náležitost daňového dokladu nebyla opravována a ani samotný předložený doklad nenaplnňuje povinné náležitosti, jaké jsou zákonem při opravě daňových dokladů vyžadovány. Odkaz na § 43 zákona o dani z přidané hodnoty, jak je učinil Nejvyšší správní soud, pak žalovaný pokládá za nepřiléhavý, jelikož toto ustanovení upravuje opravu základu daně.
52. Na základě těchto úvah žalovaný učinil závěr, že hodnotit otázku, zda odvolatel provedl řádnou opravu daňového dokladu, není na místě, jelikož se o opravu daňového dokladu nejednalo; nicméně žalovaný učinil závěr, že předmětnou fakturu žalobce neopravil, neboť nepředložil žádný daňový dobropis či vrubopis.
53. Pokud jde o otázku, zda bylo žalobci poskytnuto tvrzené plnění, tedy sjednané stavební práce, které měla pokrývat záruka, žalovaný konstatoval, že doklady předložené žalobcem nejsou s to prokázat, že tvrzené plnění bylo dodavatelem skutečně poskytnuto. Stejný závěr učinil též ve vztahu k předloženým znaleckým posudkům s tím, že znalecký posudek neprokazuje rozsah prací ani to, že byly provedeny deklarovaným dodavatelem v deklarovaném časovém období. Žalovaný rovněž vytkl předloženému znaleckému posudku, že se vyjadřuje k právním otázkám, ačkoliv to znalci nepřísluší.
54. Žalovaný uzavřel, že žalobce nepředložil žádné důkazní prostředky, jež by prokazovaly, jaký druh práce, její rozsah a hodnota byla provedena dodavatelem. Nezbytné důkazní prostředky žalobce nepředložil a zůstává proto nejasné jaké práce a kdy byly za poskytnutou záruku provedeny. Žalovaný vytkl žalobci rovněž nepředložení konečné faktury.

IV.

Posouzení věci

55. Městský soud v Praze (dále též jen jako „městský soud“) přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí, vycházejí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a jsa vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí.

Námítka nesprávného právního posouzení věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

56. Podle ust. § 72 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty *má plátce nárok na odpočet daně, pokud přijatá zdanitelná plnění použije pro uskutečnění své ekonomické činnosti. Nárok na uplatnění odpočtu daně vzniká dnem, ke kterému vznikla povinnost přiznat daň na výstupu.*
57. Podle ust. § 73 odst. 1 a 12 zákona o dani z přidané hodnoty, *prokazuje plátce nárok na odpočet daně daňovým dokladem, který byl vystaven jiným plátcem a který musí obsahovat všechny zákonné náležitosti stanovené tímto zákonem. Pokud doklad neobsahuje všechny náležitosti daňového dokladu, prokazuje se nárok podle zvláštního právního předpisu. Prokazování nároku se tak řídí ustanovením § 31 zákona o správě daní a poplatků, podle jehož odstavce 9 prokazuje daňový subjekt všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v přiznání, hlášení a vyúčtování nebo k jejichž průkazu byl správcem daně v průběhu daňového řízení vyzván.*
58. Judikatura Nejvyššího správního soudu již konstantně trvá na tom, že existence daňových dokladů, i když formálně bezvadných, sama o sobě zpravidla ještě neprokazuje faktické uskutečnění výdaje (viz např. rozsudky ze dne 18. 1. 2012, čj. 1 Afs 75/2011-62, či ze dne 31. 12. 2008, čj. 8 Afs 54/2008-68). V první fázi daňového řízení tíží důkazní břemeno daňový subjekt, který prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních (§ 92 odst. 3 daňového řádu). Daňový subjekt prokazuje svá tvrzení především svým účetnictvím a jinými povinnými záznamy (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2008, č. j. 2 Afs 24/2007 - 119), nicméně jeho důkazní povinnost se vztahuje i na faktickou stránku plnění ovlivňujícího základ daně, tedy na prokázání jeho skutečné realizace (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. dubna 2008, č. j. 7 Afs 18/2008 - 48).
59. Podle § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu, *správce daně prokazuje skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí, účetních záznamů, jakož i jiných záznamů, listin a dalších důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem,*
60. Správce daně nemá „povinnost prokázat, že údaje o určitém účetním případě jsou v účetnictví daňového subjektu zaznamenány v rozporu se skutečností, je však povinen prokázat, že o souladu se skutečností existují natolik vážné a důvodné pochyby, že činí účetnictví nevěrohodným, neúplným, neprůkazným nebo nesprávným“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2008, č. j. 2 Afs 24/2007-119). Pokud správce daně unese své důkazní břemeno, a tedy zpochybní předložené formálně bezvadné daňové doklady, musí daňový subjekt prokázat své tvrzení o provedení výdaje jinými důkazními prostředky.
61. V nyní projednávané věci Nejvyšší správní soud v první řadě připustil možnost opravy faktury č. 000045-06, již dodavatel společnost Altmark vyfakturoval žalobci částku 4 999 481,60 Kč za opravy specifikované v přiloženém soupisu a to konkrétně: oprava střechy: konstrukce, nátěry v částce 3 840 592 Kč, oprava fasády v částce 1 180 863 Kč, oprava oken a dveří v částce 788 425 Kč, zpráva o revizích všech technických zařízení v částce 125 587 Kč, potřebné opravy technických zařízení v částce 1 280 712 Kč, oprava garáže v částce 1 850 322 Kč, oprava nájemních ploch pro LN: přízemí v částce 6 205 468 Kč, oprava skladovacích ploch po LN: přízemí v částce 491 531 Kč.
62. Jak vyplývá z protokolu sepsaného mezi žalobcem a společností Altmark s.r.o. dne 28. 11. 2006 žalobce jako objednatel přijal plnění, které bylo sjednáno podle smlouvy o dílo za účelem oprav a to v celkovém rozsahu 4 201 742 Kč. Z protokolu vyplývá, že byly provedeny práce v hodnotě 530 503 Kč a poskytnutá záruka ve výši 3 670 742 Kč; smluvní strany prohlásily, že Altmark s.r.o. jako zhotovitel je oprávněn a povinen vyfakturovat

plnění v celkovém rozsahu 4 201 742 Kč spolu s daní z přidané hodnoty v souladu se sjednaným platebním kalendářem pro měsíc listopad 2006.

63. Obsahem protokolu o stavu výkonů podle smlouvy o dílo, který byl sepsán dne 29. 12. 2006 mezi žalobcem a zhotovitelem Altmark s.r.o. je prohlášení žalobce a zhotovitele, že z důvodu zavinění žalobce jako objednatele díla nemohl zhotovitel provést všechny výkony; tyto provedl pouze v rozsahu 1 556 518,92 Kč, z tohoto důvodu vstoupilo v platnost ujednání o poskytnutí záruky. Žalobce prohlásil, že záruku ve výši 14 206 981,08 Kč zhotoviteli poskytl a zhotovitel je podle bodu 9.3 smlouvy o dílo povinen v rozsahu záruky stavební práce provést do 12 měsíců od předání díla.
64. V rámci daňového řízení, žalobce předložil zvláštní doklad/dodatek k faktuře číslo 000/0000 45-06 (členění výkonů) v němž je uvedeno, že tímto zvláštním dokladem se označení dodávky opravy dle přiloženého soupisu na předmětné faktuře nezávisle na platebním kalendáři člení následovně: fakturované výkony podle smlouvy o dílo ve znění dodatku číslo 1 a dodatku číslo 2 smlouvy a podle platebního kalendáře: oprava střechy: konstrukce nátery, oprava fasády, oprava oken a dveří, zpráva o revizích všech technických zařízení, potřebné opravy technických zařízení, oprava garáží, oprava nájemních ploch pro LN: přízemí, oprava skladovacích ploch pro LN: přízemí. Podle platebního kalendáře 26,65 % částky zakázky 4 201 245 Kč. Členění fakturovaných výkonů a fyzicky provedené práce podle smlouvy o dílo 530 503 Kč, poskytnutí záruky (náhradní výkon za fyzicky ještě neprovedené práce podle smlouvy o dílo) článek IX. bod 9.3. 3 670 742 Kč.
65. Podle článku IX. bod 9. 3. smlouvy o dílo „*Budou-li se budoucí písemné požadavky objednatele lišit od hor harmonogramu prací tak, že termíny podle harmonogramu prací nebudou moci být bez zavinění zhotovitele dodrženy a dílo nebo části díla nebudou moci být předány v dohodnutých termínech potom je však zhotovitel povinen provést dílo nebo části díla kdykoliv na základě výzvy objednatele k pozdějšímu datu a ručí za provedení díla nebo jednotlivých částí díla do 12 měsíců počínaje termínem pro předání díla stanoveným v bodě 4.1. Na základě této záruky provedení díla nebo části díla do 12 měsíců na základě výzvy objednatele k pozdějšímu datu má zhotovitel nárok na úhradu pokud zhotovitel na základě požadavků objednatele nebude moci dodržet termín pro předání díla stanovený v bodě 4.1*“
66. Žalovaný pochybil, pokud nevěnoval pozornost výkladu citovaného smluvního ujednání a místo toho nadbytečně polemizoval se závěry Nejvyššího správního soudu, pokud jde o význam slova záruka a záloha.
67. Vůlí smluvních stran bylo ošetřit situaci, kdy se zhotovitel ocitne zaviněním objednatele v prodlení s provedením díla. Pro takový případ sjednali účastníci smlouvy závazek zhotovitele dílo provést na základě výzvy objednatele s tím, že zhotovitel se zaručil, že dílo bude dokončeno do 12 měsíců počínaje termínem po předání díla. Zároveň se objednatel zavázal poskytnout předem cenu dosud neprovedeného díla.
68. Uvedené ujednání nebylo v rozporu s právní úpravou smlouvy o dílo, jak byla upravena zákonem č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník ve znění účinném ke dni uzavření smlouvy. Ostatně již konstantní judikatura zejména Ústavního soudu (viz např. nález sp. zn. I. ÚS 436/05, nález sp. zn. I. ÚS 2447/13, nebo sp. zn. I. ÚS 436/05, či sp. zn. I. ÚS 331/98) zavazuje správní orgány i soudy interpretovat smluvní ujednání v souladu s vůlí stran a planě respektovat princip smluvní volnosti.

69. Podle § 14 odst. 1 písm. b) zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2008, *poskytnutím služby se pro účely tohoto zákona rozumí všechny činnosti, které nejsou dodáním zboží nebo převodem nemovitosti. Poskytnutím služby se rozumí také poskytnutí práva využití věci nebo práva anebo jiné majetkově využitelné hodnoty.*
70. Jak vyložil Nejvyšší správní soud ve shora citovaném rozsudku ze dne 25. 6. 2014, č. j. 7Afs 87/2013-86, poskytnutí sjednané záruky může být podle okolností poskytnutím práva nebo jiné majetkové hodnoty, a tedy službou ve smyslu citovaného zákonného ustanovení.
71. Platba ze strany žalobce představovala úhradu za závazek zhotovitele provést dílo v pozdějším termínu podle pokynů žalobce, za situace, kdy se zhotovitel ocitl s dokončením díla v prodlení vinou žalobce jako objednatele. Jelikož původní faktura vycházela z toho, že opravy uvedené v příloze k faktuře budou provedeny ve sjednaném termínu, což se však nestalo, přistoupil žalobce k opravě vystavené faktury tak aby odpovídala tomu, že sjednané opravy ze strany zhotovitele nebyly dosud zcela provedeny, byl však poskytnut závazek, že podle pokynů žalobce budou provedeny dodatečně a za tím účelem žalobce zaplatil zhotoviteli odpovídající částku.
72. Jinak řečeno, uvedená platba nemá povahu záruky ani zálohy, jak žalovaný dovozuje, jedná se o úhradu ceny díla.
73. Pokud jde o možnost opravení faktury, městský soud odkazuje na argumentaci Nejvyššího správního soudu. Oprava faktury je vždy možná, rozhodné je, aby provedená oprava byla v souladu se skutečností, aby reflektovala změny, k nimž v právním vztahu mezi objednatelem a zhotovitelem došlo.
74. Nejvyšší správní soud uložil žalovanému, aby se zabýval, zda zvláštní doklad/dodatek k faktuře číslo 000/0000 45-06 (členění výkonů), odpovídá skutečnosti. V napadeném rozhodnutí žalovaný pouze konstatuje, že daňové doklady předložené žalobcem ani znalecký posudek nárok žalobce neprokazují, z odůvodnění rozhodnutí však není zřejmé, jak žalovaný k uvedenému závěru dospěl, tím zatížil napadené rozhodnutí vadou spočívající v jeho částečné nepřezkoumatelnosti.
75. Klíčovým důkazem je samotná smlouva o dílo, v níž smluvní strany předjímají možnost prodlení zhotovitele zaviněné žalobcem a pro tento případ sjednali, že žalobce uhradí cenu díla a zhotovitel následně provede opravy podle pokynů žalobce, v dodatečné lhůtě a bez nároku na další platby. Skutečnost, že termín dokončení díla se nedařilo dodržet, vyplývá z dodatků ke smlouvě. Tvrzení žalobce prokazuje rovněž protokol ze dne 28. 11. 2006, stvrzující přijetí plnění provedenými stavebními pracemi v rozsahu 12,6% z fakturované částky a přijatou zárukou.
76. Žalovaný rovněž předložil potvrzení zhotovitele – společnosti Altmark o provedení výkonů ze záruky.
77. V rámci daňového řízení žalobce založil do spisu fotodokumentaci zachycující provádění stavebních prací, žalovaný se důkazy blíže nezabýval a nepokusil se objasnit, zda se jedná o opravy prováděné zhotovitelem v souladu s dodatkem k faktuře.
78. Žalovaný se nezabýval důkazy, které žalobce předložil v následujícím řízení, kdy byl žalovaným vyzván k doložení tvrzených skutečností, jedná se zejména o záznam o jednání se zástupcem společnosti Altmark ze dne 11. 12. 2006 sepsaný zmocněncem žalobce Herbertem Neussnerem, a zejména spisové záznamy z jednotlivých kontrolních dnů (ze dne: 28. 2. 2007, 30. 3. 2007, 30. 4. 2007, 31. 5. 2007, 29. 6. 2007, 31. 7. 2007, 31. 8. 2007, 28.

9. 2007, 31. 10. 2007, 30. 11. 2007, 31. 12. 2007, 31. 1. 2008, 29. 2. 2008, 31. 3. 2008, 30. 4. 2000 8 Kč a 30. 5. 2008, 30. 6. 2008, 31. 7. 2008, 29. 8. 2008, 30. 9. 2008, 31. 10. 2008, 28. 11. 2008).
79. Žalovaný si neujasnil, co je pro rozhodnutí ve věci stěžejní: ověření skutečnosti, že zhotovitel provedl stavební práce – opravy, které mu byly předem zaplacený žalovaným na základě sporné faktury. Právě jen na zjištění této skutečnosti se měl soustředit. Závěry k nimž ve věci dochází, pokud jde zejména o antidaťování listin, nemají ve spisovém materiálu oporu.
80. Z uvedeného důvodu městský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na žalovaném nyní bude, aby znovu, v souladu se závazným právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem a vyplývajícím z tohoto rozsudku, znovu provedl hodnocení důkazů, které žalobce ve věci předložil. Žalovanému nepřísluší polemizovat s právními závěry, k nimž oba soudy dospěly, soustředí se pouze na otázku, zda byly provedeny sjednané a zaplacené opravy objektu. Za tím účelem, dospěje-li k závěru, že dosud předložené důkazy nepostačují, může vyzvat žalobce k doplnění důkazních návrhů. Je však povinen vzít v úvahu, že podle předkládaných listin byly opravy prováděny v roce 2007 a 2008, délka řízení podstatně znesnadňující unesení důkazního břemene, nesmí jít k tíži žalobci.
81. Městský soud přisvědčuje žalovanému, že znalecké posudky č. 2278/14/2015 a č. 20186 se vyjadřují k právním otázkám a nejsou způsobilými důkazními prostředky.
82. Nejvhodnějším způsobem, jak by tvrzení žalobce mohlo být prokázáno, je doložení stavu budovy před započítáním oprav a po jejich ukončení, zejména předložením příslušných stavebně technických dokumentů (ideálně stavebního deníku), kolaudačních rozhodnutí, fotodokumentací, případně výpověďmi svědků.
83. Městský soud v Praze k jednotlivým žalobním námitkám uvádí, že žalovaný dospěl k nesprávnému právnímu hodnocení věci, neboť nerespektoval závazný právní názor vyslovený Nejvyšším správním soudem, neujasnil si, co má být předmětem dokazování, a napadené rozhodnutí je částečně nepřezkoumatelné, první tři žalobní námitky jsou důvodné, s výjimkou namítaného nesprávného hodnocení předložených znaleckých posudků.
84. K dalším žalobním námitkám městský soud ve stručnosti konstatuje následující.
85. Žalobce podal ve věci rozsáhlé vyjádření, na ně žalovaný reagoval, není nezbytné, aby vypořádal jednotlivě každou dílčí námitku. Odpověď na základní námitky v sobě může v některých případech konzumovat i odpověď na námitky dílčí a související (srov. rozsudky NSS ze dne 14. 2. 2013 č. j. 7 As 79/2012-54, ze dne 29. 8. 2013 č. j. 7 As 182/2012-58 a ze dne 19. 2. 2014 č. j. 1 Afs 88/2013-66).
86. Co se týče námitky podjatosti pracovníků žalovaného, vypořádal ji již Nejvyšší správní soud na jehož závěry městský soud plně odkazuje. Uvedenou námitku nelze pokládat za důvodnou.
87. Pokud jde o návrh na přerušení vytýkacího řízení, není zřejmé, jakým způsobem by mělo být zasaženo do práv žalobce a tuto námitku městský soud za důvodnou nepovažuje.

88. Pokud se pod bodem IV. žaloby žalobce domáhá, aby se soud zabýval také dalšími pochybeními a nedostatky rozhodnutí, které však blíže nespecifikuje, nejde o žalobní námitku způsobilou k přezkumu.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

89. Městský soud v Praze dospěl k závěru, že podaná žaloba je z podstatné části důvodná a v souladu s § 78 odst. s.ř.s. napadené rozhodnutí zrušil pro jeho částečnou nepřezkoumatelnost a nezákonnost spočívající v nesprávném právním posouzení věci.
90. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. ve věci úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které představují zaplacený soudní poplatek 3 000 Kč, odměnu za právní zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), (dále jen „vyhláška“). Podle § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky z tarifní hodnoty 50 000 Kč, činí výše odměny 3 100 Kč. Žalobci byla přiznána náhrada za tři úkony právní služby a to převzetí věci (§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky), písemné podání ve věci (§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky) a účast při ústním jednání (§ 11 odst. 1 písm. g) vyhlášky), dále 3 x náhrada paušálních výdajů podle § 13 odst. 4 vyhlášky 300 Kč a 21 % DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. února 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl předsedou senátu JUDr. Slavomírem Novákem ve věci

žalobce **NEGRELLI CENTRUM s.r.o.**, IČ: 630 74 281,
se sídlem Pobřežní 224/20, Praha 8,
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Balcarem
se sídlem Revoluční 15, Praha,

proti

žalovanému **Odvolací finanční ředitelství**
se sídlem Masarykova 427/31, Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2015, č. j. 27930/15/5300-22444-711307,

takto:

Výrok II. rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 2. 2020, č. j. 8 Af 74/2015-66, se opravuje tak, že nově zní:

„II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč k rukám právního zástupce žalobce, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku.“

Odůvodnění:

1. Dne 19. 2. 2020 byl Městským soudem v Praze vydán rozsudek pod shora uvedeným číslem jednacím. Při jeho vyhlášení a vyhotovení došlo k chybě v počtech, v důsledku níž byla ve výroku II. uvedena nesprávně vypočtená výše nákladů řízení, které je žalovaný povinen zaplatit žalobci. Chyba spočívala v nesprávně uvedené výši přiznaných nákladů řízení, uvedena byla částka 15 352 Kč, správně – a v souladu s odůvodněním výroku o nákladech řízení v bodě 90 rozsudku – měla být uvedena částka 15 342 Kč.
2. Soud proto tuto chybu v psaní opravil postupem dle ustanovení § 54 odst. 4 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V případě kasační stížnosti proti usnesení podle § 54 odst. 4 s. ř. s., kterým byl opraven výrok rozhodnutí, Nejvyšší správní soud přezkoumává toliko, zda byly splněny podmínky pro provedení opravy.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 6. 4. 2020

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.